

Skarżący wnosi do Sądu o:

- 1) uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 9 grudnia 2004 r. zawierającej odpowiedź na skargę skarżącego z dnia 28 maja 2004 r. oraz nakładającej na niego obowiązek wyciągnięcia konsekwencji z niej wynikających,
- 2) orzeczenie, że wszelka dyskryminacja nieuzasadniona i nie dająca się obiektywnie uzasadnić ze względu na przynależność (lub jej brak) w sensie geograficznym do miejsca pochodzenia i/lub miejsca zatrudnienia na kontynencie europejskim, jest niezgodna z prawem i tym samym stwierdzenie niezgodności z prawem art. 8 ust. 4 załącznika VII regulaminu pracowniczego w starym brzmieniu,
- 3) przypomnienie — niezależnie od powyższego, że Réunion stanowi integralną część Wspólnoty na podstawie art. 299 ust. 2 traktatu WE i podlega ona również — przez fakt przystąpienia jej Państwa Członkowskiego — Traktatowi EWEA oraz Traktatowi o Unii Europejskiej i podkreślenie, że w tym zakresie urzędnicy europejscy pochodzący z takiego terytorium mają prawo do równego traktowania w stosunku do urzędników pochodzących z europejskiego — w sensie geograficznym — terytorium Państwa Członkowskiego,
- z4) asądzenie na rzecz skarżącego symbolicznego 1 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz kwoty 7 200 EUR tytułem naprawienia poniesionej szkody majątkowej,
- 5) obciążenie pozwanej wszelkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżący kwestionuje decyzję Komisji o odmowie przyznania mu — jako funkcjonariusza pochodzącego z francuskiego departamentu zamorskiego — korzyści wynikających z art. 8 ust. 1-3 załącznika VII regulaminu pracowniczego, w wersji obowiązującej przez dniem 1 maja 2004 r.

Na poparcie swej skargi skarżący podnosi bezprawność podstawy prawnej zaskarżonej decyzji tj. art. 8 ust. 4 załącznika VII regulaminu pracowniczego w starym brzmieniu. Zdaniem skarżącego przepis ten dotknięty jest brakiem uzasadnienia, jest dyskryminujący i narusza art. 21 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Skarżący podnosi ponadto naruszenie obowiązku uzasadnienia oraz naruszenie kilku ogólnych reguł i zasad prawa wspólnotowego takich jak obowiązek dbałości o dobro urzędnika, jak również oczywisty błąd w ocenie, zasada równego traktowania i zasada dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 18 marca 2005 r. przez Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-125/05)

(2005/C 115/66)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 18 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Umwelt- und Ingenieurtechnik GmbH Dresden z siedzibą w Dreźnie (Niemcy), reprezentowanej przez H. Robla, adwokata, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 grudnia 2004 r. o nieudzieleniu zamówienia skarżącej;
- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 23 grudnia 2004 r. o udzieleniu zamówienia All Trade S.r.l.;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 23 grudnia 2004 r., na mocy której skarżącej nie zostało udzielone zamówienie publiczne nr AIDCO/A6/FP/co/2004/D/45370, Umowa nr 90 127, w postępowaniu o udzielenie zamówienia dotyczącego „Projektu modernizacji elektrowni jądrowej w południowej Ukrainie”, Los 2, środka mającego na celu wprowadzenie inteligentnego systemu sterowania jakością wody w elektrowni jądrowej w południowej Ukrainie. Skarżąca kwestionuje również doręczoną jednocześnie decyzję o udzieleniu tego zamówienia konkurentowi, All Trade S.r.l.

Skarżąca podnosi, iż Komisja

- błędnie stwierdziła, że oferta skarżącej nie spełniła warunków pkt 2.2.6 specyfikacji technicznej, mimo że wszystkie usługi oferowane przez skarżącą były całkowicie zgodne ze specyfikacją, co zostało potwierdzone przez referencje;
- błędnie uznała, że skarżąca nie spełniła warunków pkt 2.3.1 i 2.3.4 specyfikacji technicznej z powodu niedostatecznych wyjaśnień i informacji, mimo że wyjaśnienia skarżącej były kompletne i wyczerpujące;
- naruszyła obowiązek objaśnienia oraz granice swobodnego uznania.

Ponadto skarżąca podnosi, że w zakresie oszacowania ceny Komisja błędnie i wbrew postanowieniom pkt 1.3 instrukcji dla oferentów bierze pod uwagę wyłącznie podstawową cenę oferowaną, a tym samym nie uwzględnia ustalenia ceny za części zamienne i konserwację, pomimo że ma to znaczenie w tym kontekście.

Wreszcie skarżąca podnosi, że konkurent, All Trade S.r.l., nie oferuje gwarancji skutecznej realizacji przedmiotowego projektu ze względu na swoje umiejętności, wydajność ekonomiczną i doświadczenie techniczne.

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2005 r. przez Lootus Teine Osaühing przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa T-127/05)

(2005/C 115/67)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 24 marca 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga **Lootus Teine Osaühing**, z siedzibą w Tartu (Estonia), reprezentowanej przez adwokatów T. Silda i K. Martina, przeciwko **Radzie Unii Europejskiej**.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 2269/2004 z dnia 20 grudnia 2004 r. zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 2340/2002 i (WE) nr 2347/2002 w sprawie możliwości połowowych gatunków głębinowych dla Państw Członkowskich, które przystąpiły w 2004 r. ⁽¹⁾, w zakresie dotyczącym możliwości połowowych przyznanych Estonii;
- stwierdzenie nieważności części 2 załącznika do rozporządzenia Rady (WE) nr 2270/2004 z dnia 22 grudnia 2004 r. ustalającego możliwości połowowe wspólnotowych statków rybackich w odniesieniu do niektórych głębinowych zasobów rybnych na lata 2005 i 2006 ⁽²⁾, w zakresie dotyczącym możliwości połowowych przyznanych Estonii;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca jest estońską spółką rybacką zajmującą się połowami głębinowymi w strefie objętej Konwencją Rybołówstwa

Północno — Wschodniego Atlantyku. Estonia była stroną tej konwencji jeszcze przed jej przystąpieniem do Unii Europejskiej. Art. 6 ust. 9 Aktu o przystąpieniu Estonii i innych nowych Państw Członkowskich do Unii Europejskiej ⁽³⁾ stanowi, że poczynając od dnia przystąpienia, umowy w dziedzinie rybołówstwa zawarte przez nowe Państwa Członkowskie z państwami trzecimi będą zarządzane przez Wspólnotę oraz że wynikające z tych umów prawa i obowiązki Państw Członkowskich pozostaną niezmienione przez okres, w którym postanowienia tych umów będą tymczasowo utrzymane w mocy. W takich okolicznościach zostały przyjęte zaskarżone środki przyznające Estonii możliwości połowowe mierzone w tonach metrycznych dopuszczalnych połowów określonych gatunków na lata 2004, 2005 i 2006.

Zdaniem skarżącej przyznane ilości stanowią jedynie ułamek ilości poławianych zgodnie z prawem przez Estonię przed jej przystąpieniem. Na tej podstawie skarżąca twierdzi, że zaskarżone środki naruszają art. 6 ust. 9 Aktu o przystąpieniu, a także zasadę proporcjonalności, w związku z czym, powinno się stwierdzić ich nieważność.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004 L 396, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004 L 396, str. 4.

⁽³⁾ Dz.U. 2003 L 236.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2005 r. przez Wal-Mart Stores Inc przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-129/05)

(2005/C 115/68)

(Język, w którym sporządzono skargę: hiszpański)

W dniu 23 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Wal-Mart Stores Inc, reprezentowanej przez Fernanda de Visschera, Emmanuela Cornu, Erica de Gryse, Donatienne Moreau, Jorge Grau Morę, Alejandro Angulo Laborę, Maite Ferrándiz Avendañę, Marię Baylos Morales i Antonia Velásqueza Ibáñeza, abogados, przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).